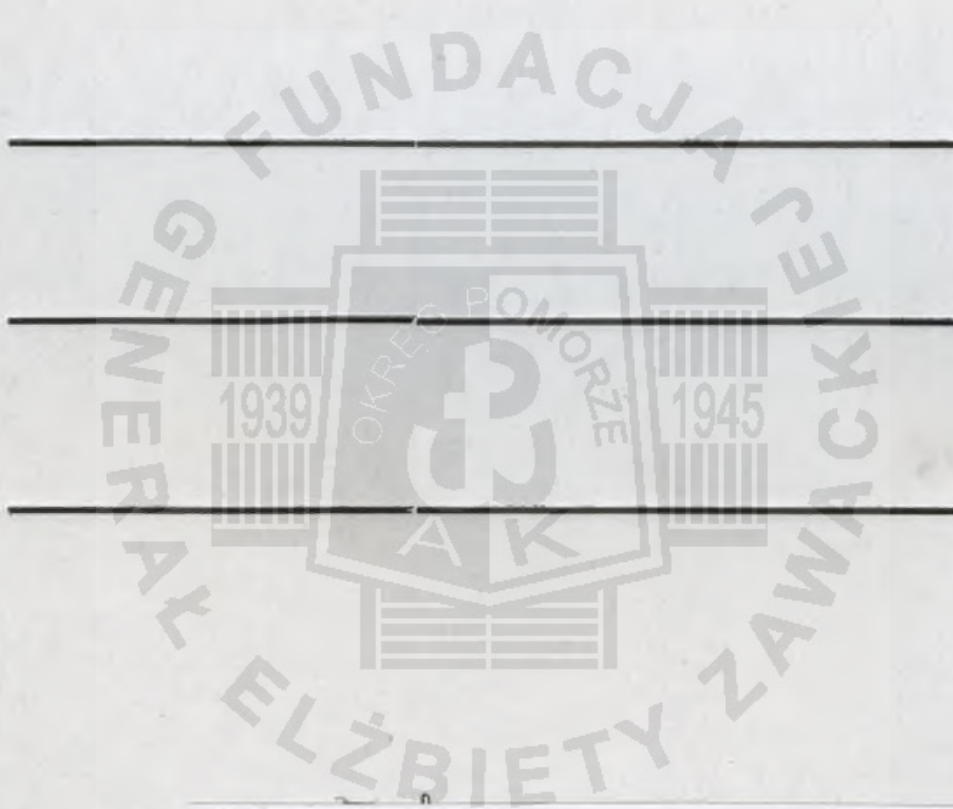

poprzedni MK-346

5114

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum i Muzeum Pomorza i Kresów
ul. Mickiewicza 93, 81-100 Toruń
tel. 0048 56 65 22 166
e-mail: fzap@wp.pl; www.zawacka.pl
NIP 956 16 25 127; REGON 870502736
KRS 0000 41692
Nr r-ku 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

Stronie
mimik Górski
Greszin

poza Pom.

Toruń Warszawa
WSK-PK

+ Mulewicz Teresa

4K-346/346 Pom.
1

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

Stulewicz, Teresa
P:K-346/346 Pom.
poza Pom. Warszawa WSK
98.

I./1. Relacja *k. 1 s. 1*

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora *k. 3 s. 1-3*

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ... —

IV. Korespondencja

1) Uzupełniająca relację k. 2 s. 1-2

V. Nazwiskowe karty informacyjne *k. 5*

VI Fotografie *dwie ilonografii*

I/1. Delaja - Skulewicz Teresa

1. Wyciąg z życiorysu Skulewiczówny - wspomnienie
siostry Teresy - Anni Górskiej, przepisane
ze zbiorów G. Luśmiał 9.03.1978
Natalia Łukowska, napis kop. k. 1 s. 1

Wyciąg

z życiorysu Teresy Hulewiczówny - wspomnienie siostry
Teresy - Marii Górskiej.

346

T.M.A.

346/2

data wstępu 10/8/78

Teresa Hulewiczówna ur. 25.IX.1921 roku w Popowie Toruńskim, z ojca Wacława i matki Julii z Piwnickich.

Maturę zdała na wiosnę w 1939 roku w Toruniu w Państw. Gimnazjum im. Królowej Jadwigi. Do harcerstwa wstępuje prawdopodobnie w okresie szkoły podstawowej.

Po wysiedleniu jej przez Niemców z Popowa w maju 1940 r. znalazła się w Warszawie. Nie mając możliwości kształcenia się, pracuje w W-wie a następnie od roku 1941 przebywa w szkole Hodowli Drewna w Julinie pow. Łochów, wreszcie jako instruktorka drobnarstwa jest zatrudniona w Chiliczkach pow. Warszawa. Z AK wiąże się już w Julinie /całe grono nauczycielskie czynnie pracowało w organizacji, to też wciągali również instruktorki i starsze dziewczęta/.

Będąc w Chiliczkach należała już do P.Ż. /Pomoc Żołnierzom/.

W Warszawie była w stałym kontakcie ze swoją formacją.

Mimo, że miała w AK przydział na Wielkopolską, znalazłszy się w W-wie przeddzień wybuchu Powstania, natychmiast zgłasza się do służby.

Po kilku dniach służby w Saniteriacie została pilnie wezwana przez komendantkę P.Ż. p. Prażmowską i przebywała w gmachu Poczty Głównej przy Placu Napoleona. W dniu 5.IX.1944 r. o godz. 9-tej miał miejsce silny nalot lotniczy w okolicy placu. Gmach poczty został całkowicie zniszczony. Pod gruzami zginęła p. Prażmowska i 11 Poletek w tym Teresa Hulewiczówna.

Pochowane zostały prowizorycznie w grobie masowym na podwórzu Centr. Kasy Spółek Rolniczych przy ul. Warckiej, skąd w roku 1945 ekshumowano do ustalonych Grobów na nowo otwartym Cmentarzu Powstańców na Woli.

Przepracowała ze zbiorów z lat 1978
Spisana w dniu 9.III. 1978 roku -

Żukowska Natalia.

III/1. Materiały dotyczące rodziny
Gulewicz Teresy:

1. Przybyśwski L., art. imię. Wacław Andrzej
Nikodem Gulewicz, Toruński Informator
Kulturalny, 1989 - grudzień 12 (104)
s. 31-35, kserokop. k. 3 s. 1-3

Inż. Wacław Andrzej Nikodem Hulewicz (1891—1985)

włościanin, działacz niepodległościowy i społeczny

Wacław Hulewicz urodził się 15 września 1891 r. w majątku Kościanki w pow. wrzesińskim w patriotycznej rodzinie ziemiańskiej Leona i Heleny z Kaczkowskich. Był bratem Jerzego, Bohdana i Witolda — znanych postaci polskiego życia kulturalnego, literackiego i społecznego oraz ruchu niepodległościowego.

Początkowe nauki pobierał w domu rodzinnym, następnie uczęszczał do gimnazjum w Trzemesznie i średniej szkoły rolniczej w Brzegu. Ukończył studia rolnicze we Wrocławiu oraz odbył jednoroczną obowiązkową służbę wojskową w tamtejszym pułku piechoty. Przed wybuchem pierwszej wojny światowej odbył jeszcze półtoraroczną praktykę rolniczą w majątku hr. Zóltowskiego w Ptaszkowie w pow. grodzkim, krótszą w Chwałkowie pow. wrzesińskim i trzymiesięczną praktykę hodowlaną w Grubschütz w Saksonii. 1 lipca 1913 r. wydzierżawił majątek Gajewo w powiecie wąbrzeskim, poświęcając się też pracy społecznej jako prezes

Inż. Wacław Hulewicz. Zdjęcie ze zbiorów Archiwum Państwowego w Toruniu. Reprodukacja Wacław Górski.

31

*Toruński Informator
Kulturalny. Aktualności
i kulturalne,
1989 - grudzień 12 (104)*

Kółka Rolniczego w Golublu. W czasie pierwszej wojny światowej, wcielony do armii niemieckiej w stopniu lejtnanta, walczył na frontach: wschodnim (pod Tannenbergiem, nie chcąc zginąć za Niemcy, sam się zranił), austriackim i zachodnim (od sierpnia 1918 r. we Francji).

Koniec wojny zastał Hulewicza w szpitalu wojskowym w Toruniu, gdzie był leczony po samookaleczeniu, a potem symulował chorobę. Z Torunia wrócił do Gajewa; założył wojskowe komórki „Sokoła” w Wąbrzeźnie, Golublu i Kowalewie oraz objął kierownictwo Powiatowej Straży Ludowej. Zadaniem powyższych organizacji było m.in. wyszkolenie kadr bojowych na wypadek walki z Niemcami. Przewidywany na dowódcę powstania na Pomorzu zajął się też Hulewicz przygotowaniem do akcji zbrojnej w Toruniu. Po zdekonspirowaniu przez Niemców w końcu stycznia 1919 r. mocno już zaawansowanych przygotowań i zaniechania wybuchu powstania, udał się do Poznania, gdzie przydzielono go do formującego się I Pułku Strzelców Wielkopolskich. Awansowany na kapitana dowodził i szkolił kompanię w obozie ćwiczebnym w Biedrusku. W marcu 1919 r. z dywizją płk. Daniela Konarzewskiego brał udział w walkach pod Lwowem, gdzie został ranny. W maju 1919 r. oddelegowany do płk. Władysława Sikorskiego do Lwowa, brał udział w walkach o to miasto. W lipcu tegoż roku był ze swoim pułkiem na linii demarkacyjnej pod Leszkiem, skąd we wrześniu, na jego prośbę, przeniesiono go do organizującego się w Inowrocławiu toruńskiego 63 pułku piechoty, gdzie prowadził kurs języka i literatury polskiej. Następnie brał udział w przejmowaniu Pomorza od Niemców, 18 stycznia 1920 r. wkroczył na czele swego pułku, 18 Pułku Ułanów i dwóch innych pułków do Torunia. Tu został dowódcą baonu zapasowego 63 pułku piechoty.

W marcu 1920 r. podpisał umowę na przejęcie po Niemcu dzierżawy domeny państwowej Papowo Toruńskie; na kupno Gajewa nie było go stać. W czerwcu i lipcu tegoż roku wyszkolił kolejno

32

z napływających ochotników i poborowych 2 bataliony piechoty i z drugim brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej w okolicach Działdowa. Na własne życzenie, w grudniu 1920 r., został zdemobilizowany i przeszedł do rezerwy. Od tego czasu, przez całe dwudziestolecie międzywojenne gospodarzył w dzierzawionym majątku oraz działał społecznie i zawodowo w organizacjach i związkach rolniczych na Pomorzu. Był m.in. prezesem zarządu, założonego w styczniu 1921 r. z jego inicjatywy, „Pomorskiego Stowarzyszenia Rolniczo-Handlowego — Spółdzielnia z ograniczoną poręką w Toruniu”; brał udział w organizacji Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego (1924 r.), którego był wiceprezesem, Pomorskiej Izby Rolniczej (1922 r.), został członkiem Rady Nadzorczej Centralnej Kasy „Koopercji Rolnej” w Warszawie, która była centralą Syndykatów Rolniczych na terenie byłej Kongresówki. Poza tym był prezesem, założonego na przełomie 1926—1927 r., Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rolniczych na Województwo Pomorskie w Toruniu, członkiem Rady Nadzorczej Związku Spółdzielni Jajczarskich i Mleczarskich w Warszawie. Ponadto był prezesem Kółka Rolniczego i Rady Nadzorczej Spółdzielni Mleczarskich w Papowie Toruńskim i prezesem Koła Porad Sąsiedzkich na powiat toruński. Działał także w Pomorskiej Lidze Obrony Powietrznej Państwa, gdzie był od 1924 r. członkiem Komitetu Rewizyjnego Oddziału Powiatowego w Toruniu, członkiem założycielem Koła przy Pomorskim Towarzystwie Rolniczym i członkiem Zarządu Wojewódzkiego tejże Ligi. Pisał artykuły do prasy pomorskiej oraz wygłaszał odczyty i referaty rolnicze przez Rogośnię Pomorską Polskiego Radia w Toruniu. Z racji swej działalności wyjeżdżał kilka razy na międzynarodowe kongresy i zjazdy. Jako wykształcony rolnik uzyskiwał w swoim majątku wysokie plony i dobre wyniki hodowlane. W dwudziestoleciu międzywojennym zmieniał swoją orientację polityczną, początkowo był zwolennikiem endecji, potem chadecji, po zamachu majowym w 1926 r. zaś został sympatykiem sanacji.

Po wybuchu wojny, we wrześniu 1939 r. był wraz z córkami w Warszawie, a po jej kapitulacji wrócił do Papowa, gdzie jako dzierżawcę majątku państwowego na początku wojny tolerowano go w charakterze kierownika gospodarstwa pod nadzorem „Treuhändera”. Gdy na początku 1940 r. władze niemieckie zażądały, by podpisał „Volksliste” — odmówił i został 10 kwietnia 1940 r. aresztowany i wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oranienburgu, a stamtąd w maju tegoż roku do Mauthausen-Gusen; rodzinę jego wysiedlono do Warszawy. W drugiej połowie czerwca 1941 r. został zwolniony z obozu i udał się do rodziny w Warszawie, gdzie po wyleczeniu otrzymał posadę administratora majątku p. Kumanowskiej w Bielecach koło Sochaczewa. Z powodu fałszywych doniesień musiał w grudniu tegoż roku opuścić Bielece; wrócił do Warszawy, gdzie ukrywał się pod nazwiskiem Jana Kowalskiego. W lutym 1942 r. uzyskał posadę administratora majątku Władysława Suskiego z Warpeśów koło Grójca, dokąd sprowadził żonę i gdzie gospodarzył do listopada 1943 r. Po powrocie do Warszawy uzyskał posadę inspektora rolnictwa przy stołecznym Magistracie. Tam włączył się w pracę konspiracyjną. Zaprzysiężony przez Inż. Leonarda Maringe’a — dyrektora Departamentu Rolnictwa w Delegaturze Rządu na Kraj, organizatora przyszłej polskiej kadry administracji rolnej dla ziem zachodnich i północnych po wojnie, otrzymał Hulewicz rekomendację na kierownika rolnictwa na Warmii z siedzibą w Kwidzynie.

Po upadku powstania warszawskiego był z żoną internowany w obozie przejściowym w Pruszkowie i Ursusie, skąd udało im się wydostać. Hulewicz otrzymał posadę administratora ordynacji Książ Wielki koło Mlechowa, gdzie pracował do wyzwolenia w dniu 24 stycznia 1945 r. Aresztowany przez NKWD, został jednakże wkrótce zwolniony. W marcu 1945 r. przybył do Torunia i w połowie kwietnia objął posadę kierownika „Działu Wikliniarstwa i Osypisk” w Okręgowym Urzędzie Wodnym w Toruniu; lecz jeszcze kilkakrotnie zmieniał pracę. W październiku 1945 r. objął sta-

11/1/2
Córka Teresa poległa w powstaniu warszawskim 5 września 1944 roku.

nowisko administratora majątków ziemskich w Chrobrowie pod Łebą, gdzie też zorganizował i prowadził „Kolo Porad Sąsiedzkich” powiatu łęborskiego, mające za zadanie pogłębianie myśli rolniczej i stałe doskonalenie metod gospodarczych. Pod koniec września 1947 r. złożył rezygnację z administrowania Chrobrowem i został dyrektorem majątków Sitno w powiecie myśliborskim. We wrześniu 1949 r. powołano go na stanowisko naczelnika Wydziału Zopatrzenia i Zbytu w Dyrekcji Okręgu Państwowych Nieruchomości Ziemskich w Szczecinie, gdzie pracował do swego aresztowania i uwłoczenia za „propagandę szeptaną” w 1950 r. Zwolniony po 7 miesiącach miał trudności ze znalezieniem pracy. Ukończył wówczas niższy kurs buchalterii i pracował jako kontysta do 1955 r. w Szpitalu Klinicznym przy ul. Unii Lubelskiej. Następnie do czasu przejścia na emeryturę w lipcu 1958 r. był zatrudniony w dziale rolnictwa w Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego. Już jako emeryt opracował, za zgodą Ministra Rolnictwa, kilkanaście projektów urzędów rolniczych dla Państwowych Gospodarstw Rolnych w województwach szczecińskim i koszalińskim.

Po zakończeniu tej pracy był przez 7 lat dojeżdżającym pólatawom nauczycielem w Państwowym Technikum Rolniczym, najpierw w Goleniowie, potem w Płotach, a w latach 1964—1967 w Mieszkowicach.

Mając 76 lat zrezygnował z pracy i w marcu 1967 r. przeniósł się wraz z żoną do Domu Rencistów w Szczecinie, gdzie spędził 4 lata. Napisał tam „Przyczynek do dziejów rolnictwa polskiego w b. zaborze pruskim”, zakupiony przez Bibliotekę Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu oraz pisał pamiętnik.

Wacław Hulewicz za udział w powstaniu wielkopolskim i kampanii 1920 r. odznaczony był Krzyżem Niepodległości. Poza tym odznaczony był dwukrotnie Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, przed drugą wojną światową i w 1971 r.

Wacław Hulewicz zmarł 13 stycznia 1985 r. w Szczecinie i pochowany został na tamtejszym Cmentarzu Centralnym.

W małżeństwie z Julią Piwnicką, urodzoną 19 listopada 1893 r. w Płocku miał synów: Macieja i Benedykta oraz córki Teresę i Urszulę. Maciej ur. 1 kwietnia 1920 r. uczęszczał do Gimnazjum Męskiego im. M. Kopernika w Toruniu, gdzie uzyskał maturę i następnie zdał egzamin wstępny na Politechnikę w Warszawie. W latach 1938—1939 odbył służbę wojskową jako podchorąży artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim. Po ukończeniu służby wojskowej, przydzielony do pułku wziął udział w obronie Warszawy. Po kapitulacji stolicy, zwolniony z niewoli, został 19 września 1940 r., jako zaprzysiężony żołnierz Armii Krajowej podejrzany o działalność konspiracyjną aresztowany i wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarł 19 grudnia tegoż roku. Odesłane rodzinie prochy pochowane zostały na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Benedykt, urodzony 16 czerwca 1926 r. w Papowie Toruńskim, wysiedlony wraz z matką i siostrą Teresą w 1940 r. do Warszawy był uczniem Technikum Rolniczego przy ul. Chałubińskiego. Z ukończeniem 16 roku życia złożył przysięgę i jako żołnierz Armii Krajowej wziął udział w Powstaniu Warszawskim. Poległ 1 września 1944 r., pochowany został w masowym grobie na cmentarzu Powstańców na Woli.

Teresa urodzona 25 września 1921 r. w Papowie Toruńskim uczęszczała do Gimnazjum Żeńskiego im. Królowej Jadwigi w Toruniu, gdzie w 1939 r. uzyskała świadectwo dojrzałości. Była aktywną członkinią Związku Harcerstwa Polskiego. We wrześniu 1939 r. wraz z ojcem i siostrą Urszulą przebywała w Warszawie, brała udział w jej obronie pracując w szpitalu św. Łazarza. Po kapitulacji stolicy wróciła do Papowa Toruńskiego, skąd wraz z matką i bratem Benedyktem została w 1940 r. wysiedlona do Warszawy. Uczęszczała wraz z siostrą Urszulą do 2-letniej szkoły drobiarskiej w Julinie, po ukończeniu której przyjęła posadę instruktorki praktykantek w Chylczkach. Tak jak jej rodzeństwo wstąpiła do Armii Krajowej; po wybuchu powstania w Warszawie zgłosiła się do Komendantki Oddziału „Peżetek” p. Prażmowskiej, wyrażając wolę pomocy powstańcom. Zginęła od bomby wraz z 11 „Peżetkami” 5 września 1944 r. i pochowana została razem z bratem w masowym grobie powstańców na cmentarzu wolskim.

Urszula przeżyła wojnę i 30 sierpnia 1946 r. wyszła za mąż za Zygmunta Górskiego z Woli Pękoszewskiej i zamieszkała w Miłanówku.

KAZIMIERZ PRZYBYSZEWSKI

SPROSTOWANIE

Przepraszamy za błędy, które wkradły się do tekstu „Kropla optymizmu” w poprzednim numerze TIK-u. Zamiast Polarski, winno być Piłarski. Opuszczone też zostało w tekście nazwisko pani Marii Reszkiewicz.

IV/1. Korespondencja uzupełniająca
relacje Heleny Teresy

1. List Michała Górskiego, siostrzeńca
Teresy z 31.05.1994 do Marii Karwat
z d. Szaniwickiej, napis kserokop. k. 2 s. 1-2

Szczecin, 31 V 1994 r.

IV/A/A

Droga Ciociu,

adresowane do M. Marwałowej

Na samym wstępie pragnę Ciocię serdecznie przeprosić za tak długą zwłokę, która została spowodowana poszukiwaniem materiałów oraz konsultacjami rodzinnymi mającymi na celu przywrócenie pamięci konspiracyjnej działalności naszej Mamy i Jej rodzeństwa w czasie okupacji. Niestety, z wielką przykrością muszę skonstatować, że ani w obszernym pamiętniku Dziadka Wacława, ani w innych rodzinnych materiałach nie udało się nam odnaleźć tak szczegółowych informacji, jakich wymagają załączone formularze *Relacji*. Stąd, siłą rzeczy, mogliśmy się jedynie oprzeć na dostępnych informacjach pisanych i na naszej zawodnej pamięci. Stąd, poniższa garść fragmentarycznych i niekompletnych informacji, które być może przydadzą się do uzupełnienia Archiwum Pomorskiej AK:

Dzieci Wacława i Julii z Piwnickich Hulewicz, obywateli ziemskich, dzierżawców domeny państwowej Papowo Toruńskie, społeczników:

Maciej Hulewicz - ur. 1 04 1920 r. w Papowie Toruńskim, jako podchorąży (student Politechniki Warszawskiej) walczy we wrześniu 1939 r. w jednostce artylerii w rejonie Puszczy Kampinowskiej. 19 09 1940 r. schwytany w W-wie zostaje wywieziony do Oświęcimia, gdzie umiera 19 12 1940 r. Jego prochy spoczywają na cmentarzu Powązkowskim.

Teresa Hulewiczówna - ur. 25 09 1921 r. w Papowie Tor., absolwentka gimnazjum im. Królowej Jadwigi w Toruniu. We wrześniu 1939 pracuje w ochotniczej służbie w szpitalu Św. Łazarza w Warszawie. Od 1940 w Związku Walki Zbrojnej w W-wie - żołnierz samodzielnego Podwydziału Pomocy Żołnierzowi (PŻ) w BIP KG ZWZ-AK z przewidywanym przydziałem na Wielkopolskę. W Powstaniu Warszawskim początkowo w służbie sanitarnej, potem łączniczka Komendy PŻ w punkcie w gmachu Poczty Głównej przy placu Napoleona (pl. Warecki) pod dowództwem Wandy Ivanki ps. *Teresa*. Ginie pod gruzami zbombardowanej poczty w dniu 5 09 1944 r., pochowana wraz z młodszym bratem Benedyktem na Cmentarzu Powstańców na Woli.

Urszula Hulewiczówna - (w 1946 r. wychodzi za mąż za Zygmunta Górskiego z Woli Pękoszewskiej przybierając jego nazwisko) ur. 22 10 1922 r. w Papowie Tor., absolwentka gimnazjum im. Królowej Jadwigi w Toruniu. We wrześniu 1939 pracuje wraz z siostrą Teresą w ochotniczej służbie w szpitalu Św. Łazarza w Warszawie. Od 1940 w Związku Walki Zbrojnej w W-wie. Kończy kurs drobiarstwa prowadzony przez Warszawską Izbę Rolniczą w Szkole Hodowli Drobiu w Julinie koło Łochowa, skąd udaje się do pracy w charakterze

14/1/2

instruktorki drobiarstwa do Woli Pękoszewskiej pow. Skierniewice (majątek pp. Górskich), gdzie pozostaje do momentu wywłaszczenia właścicieli w 1945 r. Zmarła 2 03 1988 r. w Szczecinie i tam została pochowana (wraz z mężem) na Cmentarzu Centralnym.

Benedykt Hulewicz - ur. 16 06 1926 r. w Papowie Tor.. Ginie w Powstaniu Warszawskim jako żołnierz AK broniąc barykady na Kolonii Staszica (Pole Mokotowskie) w dniu 2 09 1944. Pochowany razem z siostrą Teresą na Cmentarzu Powstańców na Woli.

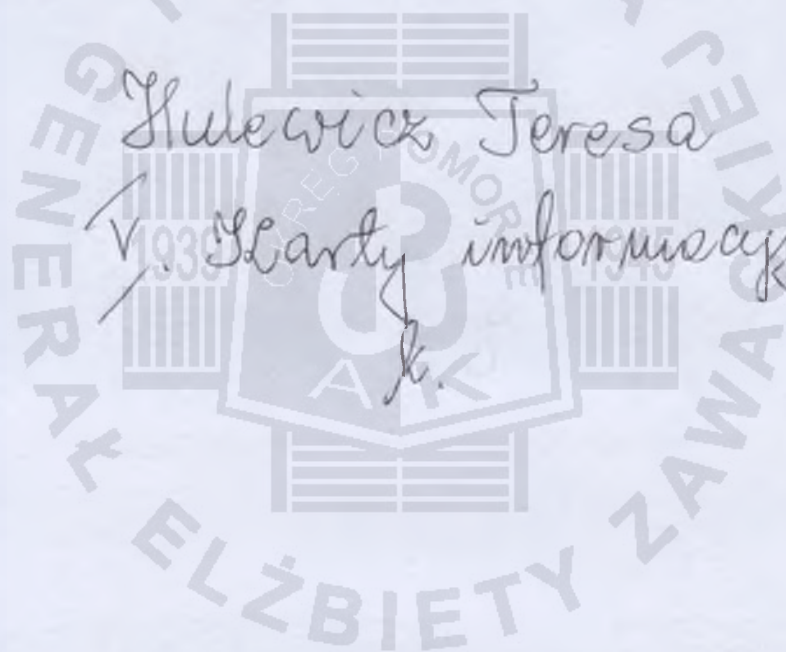
Michałowi Górskiemu
1-1 Michał Górski
syn Bronisława
mieszkaniec Tereny

T: K-346/346 Pom.

poza Pom.

Gulewicz Teresa

1939 Party informacyjna
h.

346 Pam

1	2	3	1
† H.	harcerska Chor. Pom. Hulewicz Teresa	5	
6		7	
8		9	
10	Torun 1939	11	działalność w powst. warsz.
12	Inst. Hist. P. P. M.		5.12.44.

str 342
 433
 495

H. T. l. 23, harcerska Chor. Toruńska. Po wyświe-
 dleniu od 1940 w w-wie, potem jako instruktorka
 drabiarstwa w Chybińskach. Należała do PK. W czasie
 powstania w służbie gospodarskiej (PZ) 2ginata. później
 służba w kasach Powst. Gł. warsz. i cety grupa „poczetki”
 5.12.44. Rel. „Zygmunt Tarasiewicz”

1.

2. 346/19.

3. AK Toruń-W-wie

4. Hulewicz Teresa

5. Hulewicz 2

6.

7. Hulewicz

8. Wanta Julia
z d. Piwnicko

9. ur. 25. 9. 1921 r. Depowo-Tor.

10.

11. Zmarła 5. 13. 1944 w czasie
meczki na poczcie główniej w W-wie

12. Pał. Łukowska Matylda

wypisane do les. 1 - s. 1.

3

HULEWICZ TERESA

- zamiesz.: "10k. 1921 + 5 IX 44/" - powinna być:
- " "195. IX 1921 + 5 IX 44/ c. Wacława i Julia, Piwni-
clich, Maturzysta."

Arch. EZ:

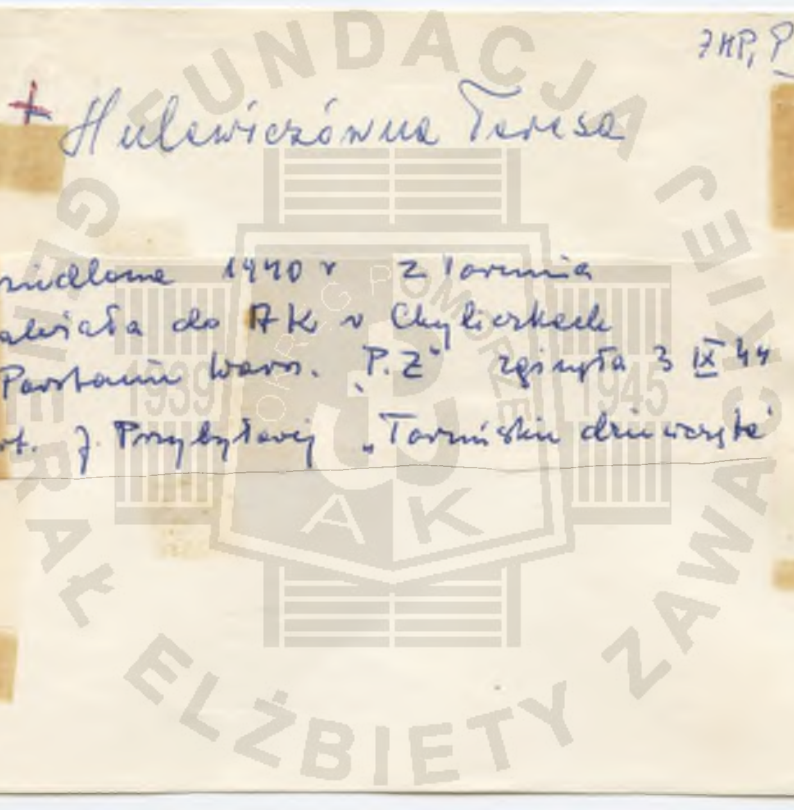
- ~~Wacława~~ - wyciąg ze wspomnień siostry
Teresy - Maria Girskiej (zbiory J. Desmich
K-oddziele Charygini 74 P)

7KP, PWR Toruń

+ Hulewiczówna Teresa

4

wypracowanie 1940 r. z ławnia
materiał do AK w Chylichce
Pactam wam. P.Z. z dnia 3 IX 44
art. J. Przybyłowej "Toruński druciarstwo"

FUNDACJA
pozp. Som. 5

Teresa Hulewiczówna - ur. 25 09 1921 r. w Papowie Tor., absolwentka gimnazjum im. Królowej Jadwigi w Toruniu. We wrześniu 1939 pracuje w ochotniczej służbie w szpitalu Św. Łazarza w Warszawie. Od 1940 w Związku Walki Zbrojnej w W-wie - żołnierz samodzielnego Podwyzdziału Pomocy Żołnierzowi (PŻ) w BIP KG ZWZ-AK z przewidywanym przydziałem na Wielkopolskę. W Powstaniu Warszawskim początkowo w służbie sanitarnej, potem łączniczka Komendy PŻ w punkcie w gmachu Poczty Głównej przy placu Napoleona (pl. Warecki) pod dowództwem Wandy Ivanki ps. *Teresa*. Ginie pod gruzami zombardowanej poczty w dniu 5 09 1944 r., pochowana wraz z młodszym bratem Benedyktem na Cmentarzu Powstańców na Woli.

ELŻBIETY ZAWI

ARCHIWUM
K-346/P
data wpisania 10/8-78r.

Wzrosty 12/95

ostracenie
Górski Dominik
szereżu,

K-346

Toruń-W-wa

5020-

Hulewicz Teresa

Mulewicz Teresa

